

Współczesny design wnętrz mieszkań

MGR INŻ. ARCH. ŁUKASZ KULA
MAT-BUD GLIWICE

Nowy styl rodzi się już po chwilowym czerpaniu satysfakcji z poprzedniego. Projektanci chcą by ich prace były wyjątkowe, osobiste, identyfikowane a jednocześnie zaistniały w szerszych kręgach i w ogólnym systemie wartości. Kiedy te wartości się zmieniają potrzebny jest również nowy styl.

Projektowanie, jak każdy element kultury masowej, podlega wpływom które nadają mu formę. Do tych wpływów należą techniczne i fizyczne możliwości wyznaczające kierunek tworzenia (środki fizyczne sugerują formę); komercja oraz standaryzacja.

Tworząc swoją przestrzeń do życia potrzebujemy rzeczy oryginalnych i niepowtarzalnych, marzymy o luksusie, niezależnie od tego co on oznacza, gdyż dla każdego z nas może oznaczać zupełnie coś innego. Z tego też powodu tworzenie indywidualnego projektu zharmonizowanego z naszą osobowością i oczekiwaniami a jednocześnie spełniającego nasze marzenia o luksusie to nie lada wyzwanie.

CZYM JEST WSPÓŁCZESNY DESIGN?

Zapożyczanie z poprzednich epok jest od wieków zjawiskiem powszechnym, już rzymscy rzeźbiarze czerpali z greckich tradycji. Tak więc dawne formy wciąż ożywają, współczesne zaawansowane technologie powodują, że obecne projektowanie to dowolne mieszanie, miksowanie stylów i kultur, to przenikanie przeszłości i teraźniejszości w poszukiwaniu nowatorskich rozwiązań, bez żadnych ograniczeń.

„Nowoczesne retro”- bez muzealnej powagi to pozory przeciwieństw: w salonie sąsiadują np. fotel Philippea Starcka, barokowa konsola, stół ze Swarzędza, kanapa z Ikea i krzesło z Hongkongu. Jak więc korzystać ze współczesnego designu? Neutralne barwy, minimalistyczne sprzęty pomagają odpocząć, oczyścić myśli. Po męczącym dniu mamy dość mocnych wrażeń wybieramy więc ciszę, ale z drugiej strony staje się... smutno i nudno. Mocne kolory to radość, energia, vitalność, to odwaga i artystyczna wyobraźnia nadają wnętrzu wyrazisty charakter.

TRENDY 2008/2009

Łączenie **współczesnego wzornictwa i klasycznych inspiracji** pokazało, że mogą żyć w zgo-

dzie a więc miksując dodajemy, odejmujemy, przestawiamy, zestawiamy. Szukamy nowych zaskakujących połączeń, np. designerskie krzesła w stylowym wnętrzu albo klasyczne meble w nowoczesnym łofcie. Mieszanie stylów stało się popularne również dlatego, że pozwala na małe niekonsekwencje. Pozwala nie rezygnować z rodzinnych pamiątek, gdy mieszkanie ma być nowoczesne i ascetyczne. Jeśli więc darzysz sentymentem wiejską ławę postaw ją w jadalni, nawet jeśli stoi już tam minimalistyczny stół. Nad ławą umieść odpowiedni obraz, przy stole plastikowe krzesła, a do tego kryształowy świecznik. Jeżeli mieszkamy w starej kamienicy połowę sukcesu mamy za sobą. Wysokie pokoje, sztukaterie, drewniane ramy okien i kilka mebli od babci tworzą odpowiednie tło. Należy tylko poszukać do nich odpowiednich elementów. Tworzywowe krzesła zaprojektowane przez znanych designerów zwrócą uwagę wysmakowaną linią, a meble w ich towarzystwie zyskają na urodzie. Dobrym rozwiązaniem jest nowoczesny obraz plus stylowa sofa lub stary obraz w złotej ramie oraz minimalistyczne krzesła lub designerski fotel. Zestawiając tak odważnie pamiętajmy jednak, że przy burzeniu stereotypów też warto trzymać się zasad. A oto najważniejsze:

1) należy zwrócić uwagę na architekturę, gdyż to ona tworzy tło dla tego co znajduje się we wnętrzu. W starej kamienicy lub styli-

Kubistyczna kompozycja w sypialni, w której panuje nastrój „błękitnego wyciszenia” i harmonii w kompozycji. Półki biblioteczne w układzie pionowym i w układzie poziomym na podręczne przedmioty np. budzik oraz dogodne nocne oświetlenie

zowanym dworku o wysokich pomieszczeniach ze stiukami i ozdobnymi kafłowymi piecami można umieścić meble super nowoczesne, a w kontekście nowoczesnej architektury o otwartej przestrzeni – stare meble i przedmioty;

2) ważne są proporcje – w nowoczesnym wnętrzu to, co stare powinno być tylko dodatkiem. We wnętrzu stylowym, rustykalnym nowoczesność ma być „przyprawą do smaku”, skąpa w ilości na korzyść jakości;

3) mocny kontrast – we wnętrzu minimalistycznym niech błyszczą barokowa komoda z efektownymi intarsjami lub inkrustacjami i odwrotnie, jeżeli dominują zdobione antyki należy dodać nowoczesne, ascetyczne formy;

4) centrum uwagi – to co się wyróżnia musi być dobrej klasy, a więc antyk w nowoczesnym wnętrzu nie może być tandetną kopią;

5) ważne są dodatki – styl w pomieszczeniu, bez znaczenia czy klasyczny, czy nowoczesny, przełamujemy nie tylko meblami, mogą to być płytki ceramiczne, mozaiki, tkaniny, lampy, dzieła sztuki itp.;

6) wspólny mianownik – gdy masz problem co ma dominować, nowoczesność czy tradycja, postaw na kolor np. biały lub czarny, kremowy, pastel; stare meble bez wartości muzealnej można przemaalować a meble tapicerowane obić tkaniną w tym samym kolorze;

7) warto eksperymentować – można odważnie łączyć przedmioty, które się podobają. Zestawienia niech będą indywidualne i niepowtarzalne;

8) miksowanie to styl dla niepokornych – można dodawać nowe przedmioty chowając stare i w ten sposób szukać najlepszych, najbardziej wysmakowanych zestawień.

Kolejnym, nadal modnym stylem jest **minimalizm**. Bardzo blisko związany z obowiązującym we wzornictwie kierunkiem ekologicznym jest styl natury i ekologii. Obowiązują tu barwy kamieni, chmur, wody; blade beże, złamane zielenie z palety raczej jasnych kolorów. Faktury matowe. Naturalne materiały i tkaniny. Ściany białe lekko chropowate. Meble o kształtach podstawowych brył: sześcianów, kul, walców. Jeżeli tapicerowane to lnianymi lub filcopodobnymi tkaninami.

Obecnie modny jest również „współczesny przepych” – **barok XXI wieku**, inspirowany pokazami haute couture, kreacjami uszytymi z drogich materiałów od najlepszych projektantów i bogatą biżuterią. To styl ostentacyjnie „kapiący” bogactwem. Dekoracje proste, ale wysmakowane z akcentami barokowymi. Meble na wysoki połysk lub obite najdroższymi materiałami. Złoto, brokat, welur, dużo czerni uzupełnionej intensywnie nasyconymi, czystymi kolorami. Desenie mogą być orientalne i „zwierzęce”. Najlepsze wyroby są sygnowane nazwiskiem uznanego projektanta.

Kolejny styl to zabawa z konwencją bez żadnych reguł, w którym ma być zaskakująco, wesoło i z wyobraźnią, w którym panuje „kicz kontrolowany”. Styl charakterystyczny dla wielu projektantów z najmłodszego pokolenia i odbiorców, którzy niczego się nie boją i przełamują stereotypy w urządzeniu wnętrz. Meble wraz z dodatkami mają być kolorowe i zabawne. Fotele w kwiatki, dywan w pawie oczka, kominek w pasy, różowe drzwi, naklejka na ścianie, odpustowe piłeczki, rzeczy z odzysku – „oldschoolowych” kiczowatych, lecz umieszczonych celowo. Inspiracją tego stylu jest internet, a w nim zdjęcia, globalne żarty, zabawne filmy.

Pokój dzienny w stylu surrealistycznym. Podłoga podzielona metalową listwą na część wyłożoną gresem polerowanym w kolorze granatu i część z panelami w jaśniejszej tonacji, co stanowi lustrzane odbicie sufitu. Część z płytek o podwyższonej ścieralności stanowi ciąg komunikacyjny, od łazienki do salonu. Oczko świetlne w podłodze rzuca światło na kolorowe naboje stojące na szklanym stoliku, rozpraszając go w sufitowym lustrze

Ideą całego mieszkania jest dominacja kompozycji w porządku trzy-elementowym. Przy zabudowie rur kaloryfera uzyskano trzy półki, na których znajdują się surrealistyczne przedmioty oświetlone światłem led-owym. Komody pod sprzęt audio-telewizyjny są dopełnieniem porządku „trójek”

Jednokolorowy przedpokój ze szklanym podświetlanym sufitem i szklanymi drzwiami bez ram. Na ścianie prosta komputerowa czcionka, utrzymana w kolorystyce wnętrza, podkreśla biurowy charakter pomieszczenia

W kuchni na ścianach ułożono w poziomie matowe płytki oddzielone pionowymi błyszczącymi listwami. Na podłodze gres polerowany odbijający oświetlenie halogenowe wmontowane w napinany sufit

Bardzo dużą rolę w obecnych trendach projektowania wnętrz odgrywają płytki ceramiczne, które z łazienek, kuchni i przedpokoi „wyszły” na salony. A oprócz funkcji praktycznych, łatwości w utrzymaniu czystości, możliwość zastosowania wygodnego ogrzewania podłogowego. Odgrywają również niezrównaną funkcję estetyczną przez wielorakość wzorów, faktur, kolorów, rozmiarów. Dzisiejsza łazienka ma być przybytkiem luksusu, salonem kąpielowym, ma działać na zmysły, rozpieszczać i uwodzić, a dla zmęczonych szybkim stresującym życiem – oazą spokoju.

Minimalizm inspirowany orientem oraz glamour nawiązujący do art deco. Styl glamour to nawiązanie do lat dwudziestych i trzydziestych XX wieku. Łazienki o bardzo bogatych dekoracjach, eleganckie i wyrefinowane. Oszałamiający efekt uzyskuje się grą kolorów np. złoto oraz błyszcząca głęboka czerń w dowolnych, lecz efektownie zestawionych proporcjach. Złote mogą być: mozaika na ścianach, podłódze lub suficie, a także baterie i akcesoria lub odwrotnie: ceramika, baterie, akcesoria w kolorze czarnym. Przebojem stylu glamour są ściany pokryte ogromnymi ornamentami z mozaiki, z dużą ilością złota oraz ceramiczne reliefy. Złoto i czerń można też łączyć z chromem, bielą, kolorem kości słoniowej.

Styl minimalistyczny – to maksimum prostoty, minimum dekoracji, spokój, harmonia. W 2008 roku ma on trzy oblicza. Jedno to **minimalizm geometryczny**. Dekoracją we wnętrzu są zestawienia powierzchni i brył o różnych fakturach: błyszczących, matowych, gładkich, chropowatych. Najważniejsze jest odczuwanie i dotyk, potem wygląd. Dominują dwa kolory: biel w różnych odcieniach i nie nasyczona matowa czerń, lecz nie w klasycznie równych proporcjach. Jeśli dominuje biel, to czerń jest na drugim planie, a jeżeli dominuje czerń, biel jest dodatkiem. Drugim obliczem tego stylu są **inspiracje naturą** (i jej kształtami na nowo zinterpretowanymi przez człowieka), przyrodą, postępem nauki i nowymi technologiami, potrzebą wyciszenia oraz modą na techniki relaksacyjne i spa. Wnętrze białe, sterylne, niewiele sprzętów o kształtach prostych i geometrycznych albo zaokrąglonych. Przeważnie są one wykonane w najnowszych technologiach ze sztucznych nowoczesnych tworzyw. Płytki ceramiczne w tym stylu imitują drewno, metal, kamień, żywicę, tkaniny, len. Trzecim obliczem są **inspiracje Dalekim Wschodem**. Łazienka staje się wówczas miejscem wyciszenia i odnowy zgodnie z filozofią zen. Rozproszone ciepłe światło podkreśla ten nastrój. Płytki ceramiczne obrazują chińskie ogrody i pejzaże o łagodnych organicznych liniach, żywa zieleń i wąska gama kolorów. Meble wykonane są z naturalnego jasnego drewna. Niepowtarzalny klimat dają łazienki minimalistyczne wkomponowane w układ powierzchni mieszkalnej, gdzie strefa kąpielowa jest w przestrzeni nie zamkniętej, a wanna wpuszczona w posadzkę z płytek ceramicznych.

Tam, gdzie sztuka styka się z życiem, a piękno idzie w parze z funkcjonalnością rodzą się rzeczy niezwykle. Nieważne czy żyjemy w przepychu, wśród przedmiotów zrodzonych z barokowych, rokokowych transformacji, powstałych w umysłach projektantów i ich wariacji na temat historycznych fun-

damentów; czy wśród „przepychu minimalizmu” oszczędnie ozdobnych detali na ascetycznym, neutralnym tle, gdzie gra toczy się o różnorodność brył, grę światła i wyszukane odcienie szarości, czy też w rytmie pop, wśród przedmiotów od secesji po przedmioty z bakelitu i tworzyw sztucznych o dynamicznym, barwnym, wesołym klimacie. Ważne jest to, by we wnętrzu była dla nas przestrzeń na duchowość (której w naszym życiu jest coraz mniej), by było ono jedną z form osobistej wypowiedzi, by rodziły się pozytywne emocje i dawały pewność własnej wartości, ponieważ tak naprawdę to my stwarzamy dla siebie szczęśliwe miejsca. Historia i teorie designu dopiero się zaczęły i minie jeszcze trochę czasu kiedy będą podlegały wyrafinowanej analizie teoretycznej, tak jak sztuka i architektura.

Białe płytki w łazience, szklana deska sedesowa, stalowa podwieszana miska, chromowy przycisk oraz grzejnik, umywalka na szklanym blacie, lustro ze stali polerowanej, regały w okładzinie ceramicznej powodują, że pion sanitarny sprawia wrażenie transparentnej czystości